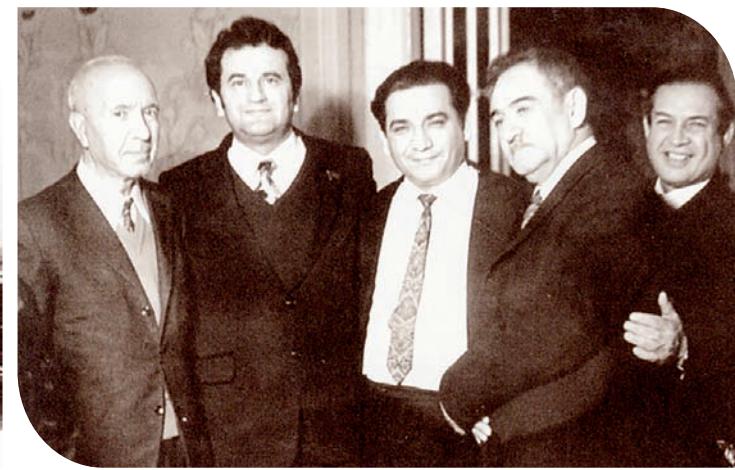

"Mir Cəlal bütün qəlbini ilə xalqa bağlı yazıçıdır. Onun əsərlərində xalqımızın nəcib ruhu duyulmaqdadır. Mir Cəlal, ilk növbədə, kiçik və çox adı görünən bir hadisədən böyük ictimai nəticələr çıxarmağı bacaran sənətkarlardandır. O, həyatın dərin qatlarına nüfuz edə bilmək iqtidarına malikdir. O, heç bir zaman gurultu, təntənə uydurmur". "Ədəbiyyat və incəsənət" qəzetiinin 1958-ci il 26 aprel tarixli nömrəsində İlyas Əfəndiyevin Mir Cəlal müəlliminin 50 illiyi münasibətlə yazdığı məqalədən götürülmüş həmin sözler müəllimlər müəlliminin, böyük insanın möhtəşəm portretinə vurulmuş ən gözəl ştrixlərdir. Elə ilk andaca bu fikirlərin qarşılıqlı hörmətə söykənən mehriban bir münasibətdən doğduğunu anlayır və düşünürsən: İlk baxışda müxtəlif xarakterli adam təsiri bağışlayan bu iki şəxsiyyətin arasındaki bağlılığın səbəbi görəsən nadır? Axi, Mir Cəlal müəllim son dərəcə sakit, təmkinli (biz tələbələri onu bu cəhətinə görə daha çox sevirdik), İlyas Əfəndiyev isə həddindən artıq emosional, bəzən hətta impulsiv idi. Elə bu sualın cavabını da Xalq yazıçısı Elçinin "Sadəlik və müdərriklik" (Müəllim haqqında söz) adlı yazısında tapırıq. Müəllif yazar: "...yəqin arada zahirən görünəndən qat-qat artıq daxili (görünməyən!) hiss-həyəcan, əqidə və amal yaxınlığı var idi... Xalqa belə bir bağlılıq, xalqın ruhunu ifadə etmək istəyi (və bacarığı!) insanlar arasındaki dediyim həmin daxili yaxınlıq da az rol oynamır... Mir Cəlal müəllimi ilk dəfə nə zaman gördüm yadına gəlmir, amma onu bir müəllim, bir professor kimi keşf etdiyim gün dəqiq yadimdadır və heç zaman da yadimdən çıxmayacaq: 1 sentyabr 1960-ci il".

Mir Cəlalı bir müəllim kimi keşf etmek xoşbəxtliyi isə bu yazının müəllifinə Elçin müəllimdən düz 16 il sonra, 1976-ci il sentyabrın 1-də Bakı Dövlət Universitetinin jurnalistika fakültəsinin birinci kursunda oxumağa başladığım ilk dərs gündündə nəsib oludur. Bizə dərs dediyi illərdə onun həm də sözün həqiqi mənasında böyük insan olduğunu dəuydum, gördüm və belə bir müəllimin tələbəsi olmağımla fərxfərdim.

Mir Cəlalin tələbəsi olmuş Xeyrulla Əliyev müəllimi haqqında xatırılardan qeyd edirdi ki, Mir Cəlal müəllim çox sadə danışındı və mən onun mühazirəsini yazmağa ehtiyac duymurdum, eyni zamanda elə fikirlər söyləyirdi ki, onları yazmaya bilmirdim. Mir Cəlal müəllimin fikrincə, hər yazıçıdan jurnalist olmaz, yaxşı jurnalist isə yazıçı ola bilər. O, tələbələri yaradıcılığa ruhlandırdı. Biz onun dərslərini səbirsizliklə gözləyirdik. Elə sferası xəzinəsinin bəzəyidir.

Sadəliyi, təvazökarlığı, xeyirxahlığı və digər xüsusiyyətlərinə görə hamının sevimliyi olan Mir Cəlal həm də XX əsr Azərbay-

can nəsrinin yükünü çiyinlərində daşıyan görkəmli yazıçı, tədqiqatçı alım idi. Əlli illik bədii yaradıcılığı dövründə o, həmisi oxucuları ilə səmimi oldu, onlarla obyektiv bir dialoq qurmağa çalışdı, həyatı elə olduğu kimi şən və qüssəli tərəfləri ilə canlandırmayı bacardı. Bəlkə də elə buna görədir ki, sovet dövründə yazdığı əsərlər bu gün də eyni maraq və həvəsle oxunur, köhnəlmir, təzədir, aktualdır.

Görkəmli ədib Azərbaycan nəsrinə S.Rəhimov, M.İbrahimov, Əbülhəsən, S.Rəhman kimi nəhəng sənətkarlarla birgə daxil olmuş, özünəməxsus, orijinal yaradıcılıq siması, sənətkarlıq xüsusiyyətləri ilə seçilmiş, sevilmişdi. Sənətkarın "Sağlam yollarda", "Boy", "Dirilən adam", "Bostan oğrusu", "Gözün aydın", "Polad necə bərkidi", "Bir gəncin manifesti", "Açıq kitab" kimi hekayə və romanları Azərbaycan bədii ədəbiyyatı, elmi sferası xəzinəsinin bəzəyidir.

Akademik Məmməd Arif ədibin yaradıcılığının 30 illiyi münasibətlə yazmışdır: "Bir yazıçı kimi Mir Cəlal hər seydən əvvəl

Azərbaycan nəsrinin ən gözəl ənənələrinə əsaslanır. Nahaq deyil ki, C.Məmmədquluzadə və Ə.Haqverdiyev onun ən çox sevdiyi yazıçılardır. Bu ədiblərin çox dəqiq və həssas realizmi, xalq həyatı ilə sıx əlaqəsi, yüksək demokratizmi, sadə dili, incə yumorlu və eyni zamanda sərt satirası Mir Cəlali bir nasır kimi dərindən maraqlandırır. Biz Mir Cəlalin əsərlərində milli nəşrimizin ən yaxşı nai-liyyətlərini hiss edirik".

"Mir Cəlalin qəhrəmanları olduqca təbii, inandırıcı, koloritli danışıllar". Bunu da akademik Məmməd Arif deyir. Yaratdığı obrazlar da təbiiliyi, sadəliyi seçilir. Yaradıcılığının zirvəsi sayılan "Bir gəncin manifesti" povestinin baş qəhrəmanı, maddi sixıntı içərisində bogulan bir kənd qadının illərlə toxuduğu, gözünün nuru, qəlbinin sevgisilə bir-birinə bağladığı ilmələrinin hər birində tarix yaşayan xalcanı əcnəbiyə satmaq fikrindən daşınması, "İtə ataram, yada satram", - deyib qürurunu qoruması Sonanı hamının gözündə ucaldır. Sona Azərbaycan qadının mərdlik simvolu kimi sevilir.

"Yaşıdlarım", "Təzə şəhər", "Yolumuz hayanadır" və s. onun çoxşaxəli, zəngin bədii yaradıcılığının seçilən əsərləridir. Məhz bu bədii nümunələrlə tanışlıqdan sonra onun böyük, nəhəng romantik bir yazıçı olduğu qənaətinə gelirsən. Ancaq Mir Cəlal həm də kiçik yazılarının böyük müəllifidir. "Həkim Cinayətov", "Mərifət dərsi", "Mərkəz adamları", "Təzə toyun nəzakət qaydaları", "Anket Anketov", "Şapalaq" və s. digər hekayələri təkcə Azərbaycan ədəbiyyatının deyil, dünya ədəbiyatının klassik miniatür hekayə nümunələridir. Ədibin böyüklüyü ondadır ki, o, mövzunu həyatdan götürür, ilk baxışda adı görünən əhvalatı, çox incə bir yumor, kəskin satirik calarlarla təqdim etməyi bacarıır. Oxucusunu indiyə qədər dünya ədəbiyatında rast gəlmədiyi situasiyalarla qarşılaşdırır, onu təəccübləndirir, heyrətləndirir.

Bəli, akademik Nərgiz Paşayevanın dediyi kimi: "Mir Cəlal deyəndə hər şeydən əvvəl, gözəl romanlar və hekayələr müəllifi olan ədib təsəvvürümüzə canlanmış olur. Çünkü o, xalqımızın bədii yaddaşında ictimai

Müəllimlər müəllimi MİR CƏLAL